

НАЦІОНАЛЬНИЙ ЗАСЛУЖЕНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ХОР УКРАЇНИ ім. Г. Верьовки

Засн. 1943 у Харкові як Держ. укр. нар. хор (худож. кер. та гол. диригент — Г. Верьовка) з метою сприяння розвитку укр. нар. хор. і муз.-хореогр. мистецтва та пропаганди здобутків рад. муз. культури. Г. Верьовка разом із О. Мінківським їздили по селах і с-щах у пошуках молодих талановитих виконавців з народу, більшість з яких не мала муз. освіти, але була носієм нар. культури та кращих зразків пісен. і танц. традицій. 1943 була створ. харків. хор. група. Того ж року дир. хору призначено О. Мінківського, диригентом — дружину Г. Верьовки Е. Скрипчинську, кер. оркестру — І. Антоновського, балетмейстером — О. Дмитренка. Після звільнення Києва 1943 ініціативна група хору переїхала до міста, де оголосила набір до київ. хор. групи (бандуристи В. Перепелюк, М. Назаренко, сопілкар Є. Бобровников, цимбаліст І. Золотаренко). 1944 у Києві відбулося об'єднання київ. і харків. хор. груп (у складі — хор., оркестр. та балетна групи). 6 вересня 1944 у приміщенні на вул. Трьохсвятительська, № 3 відбувся перший концерт хору. Колектив розпочав гастрол. діяльність в Україні, респ. СРСР, а згодом і за кордоном. Хор репрезентував укр. мистецтво в Румунії (1952–56), Польщі (1953), Фінляндії (1954), Бельгії та Люксембурзі (1958), Німеччині (1959), Югославії (1962) та ін. 1944–64 видано 137 платівок із записами хору. 1962 з ініціативи Г. Верьовки та Е. Скрипчинської при хорі створ. навч. студію (дир. — Я. Міщенко, хормейстер — А. Авдієвський). 1964 після смерті Г. Верьовки хору присвоєно його ім'я і звання «заслужений», худож. кер. та гол. диригентом хору стала Е. Скрипчинська. 1966 колектив очолив А. Авдієвський, який вперше ввів у нар. хор жін. академ. голоси, розширивши його виконав. можливості. Від 1971 — академ., від 1997 — нац.

У програмах хору переважали істор. думи, козац. та чумац. пісні, жартівл. хор. сценки, родинно-побут. та обряд. лірика. Репертуар. діапазон: від етносу та фольклору до класич. обробок а капела і пісень сучас. композиторів; від вокал.-хореогр. сцен, композицій та нар. дійств до фольк-опери-балету «Цвіт папороті» Є. Станковича, де нар. мотиви вдало синтезовані із сучас. прийомами композитор. письма та аранжування. У складі хору у різний час працювали чи продовжують працювати нар. арт. України: О. Гомон, В. Бойко, Н. Цюпа, Л. Клименко, Н. Матвієнко, А. Кудлай, М. Миколайчук, В. Коротя-Ковальська, В. Турець, Г. Шумилова, В. Ватаманюк, В. Литвин, В. Мартиненко, П. Павлюченко, В. Попадюк, Г. Менкуш, А. Сафронов, В.

Куцевалов; засл. діячі мистецтв України: М. Авдієвська, О. Драгомирецька, В. Ткачук, Г. Єременко, М. Пилипчак, А. Дубина, С. Савчук, Д. Радик, І. Мельниченко, В. Шкоріненко; засл. арт. України: Г. Норець, Б. Лаба, Л. Молотова, В. Головченко, Л. Вернигор, П. Авраменко, В. Суржа, Є. Бобровников, Ю. Незовибатько, В. Завгородній, О. Єфремов, Т. Борковська, О. Чуприк, В. Ткаченко, В. Іванус, В. Федорченко, А. Кулик, В. Черкун, В. Самойленко, М. Шраменко, Г. Черненко, О. Литвиненко, В. Харченко, О. Колосок, П. Колосок, В. Шевченко, Ю. Уваров, П. Неборський, П. Сліченко, О. Дворовенко, М. Зацерковна, А. Капунов, Н. Ткаченко, В. Ткаченко, В. Ватаманюк, В. Войт, А. Яромчук, М. Молчанова, Ю. Суха, О. Комісаренко, О. Чернявська, Т. Пирогова, Т. Прядко, О. Ільченко, Г. Павлик, О. Юнєєв, О. Доброзій, О. Тюрін; засл. працівники культури України: М. Пересунько, В. Дорофєєв, В. Литвиненко, І. Чередник, Д. Калініченко, Р. Мироненко, Г. Норець, С. Білополенко, І. Глущенко. З колективом співпрацювали славетні укр. співаки: І. Козловський, Д. Гнатюк, Є. Мірошніченко, М. Кондратюк; видатні діячі укр. мистецтва: С. Турчак, І. Іващенко, Я. Орлов, К. Балог, В. Гуцал, А. Паламаренко; визначні композитори: М. Скорик, Є. Станкович, І. Шамо, В. Верменич, А. Пашкевич, І. Кириліна. 1985 платівки хору оголосили «золотими» — заг. наклад перевищив 8 млн прим. Колектив був постій. учасником знач. держ. заходів, мав багато нац. і міжнар. відзнак, зокрема за великий внесок у справу миру і дружби нагороджений сріб. медаллю Всесвіт. ради миру. Гастролював у понад 100 країнах світу. Хор випустив понад 160 грамплатівок, а також 6 компакт-дисків. Величезну кількість творів записано у фонди Нац. радіокомпанії України. 2016 хор очолив З. Корінець, який вдало поєднав сучасні мист. тенденції і традиції. 2019 про хор знято повнометраж. д/ф «Хор Верьовки» (реж. В. Шпак, продюсер Ю. Чернявська). Заг. кількість працівників — 155 осіб, зокрема арт. — 113: хор. група — 52, оркестр. — 25, хореогр. — 36. Серед них — 4 нар. арт. України, 2 засл. діячі мистецтв України, 17 засл. арт. України, 4 засл. працівники культури України.

Рекомендована література

1. Корнійчук В. Маєстро Анатолій Авдієвський. Портрет хору з мозаїки. К., 2012;
2. Авраменко П. Народжений бути щасливим. 2-е вид. В., 2018.

І. В. Курилів

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Національний заслужений академічний український народний хор України ім. Г. Верьовки / І. В. Курилів // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2020. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-70899>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).